بیانات مقام معظم رهبری در دیدار ایثارگران، در سالروز ورود آزادگان به میهن اسلامی - 29 /مرداد/ 1376

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
در ابتدا به برادران و خواهران عزیز ؛ بخصوص ایثارگرانی که در این جلسه بحمدالله فضا را به عطر ایثار و خاطره‌های شکوهمند معطّر فرموده‌اند، خوشامد عرض می‌کنم. جلسه‌ی امروز ما که به مناسبت یاد روزهای پرحماسه و پرشکوه و سرشار از افتخار و شادی بازگشت آزادگان عزیز ما به میهن است، ترکیبی است از قشرهای ایثارگر، آزادگان عزیز، همسران مفقودان و اسرای هنوز آزاد نشده، همسران جانبازان عزیز ما، فرزندان شهدای عزیز ما، بسیجیان عزیز و قشرهای اهل ایثار. این، فضای مبارکی است و تنفّس در این فضایی که شما در آن حضور دارید، عطر معنویّت و شهادت و ایثار را به مشام جان انسان مشتاق می‌رساند.
امروز حرف اصلی من به شما عزیزان و همه‌ی ملت ایران این است که به هیچ فردی، به هیچ ملتی و به هیچ جمعیتی، از خزانه‌ی غیبت الهی هیچ چیز نمی‌دهند، مگر با تلاش و کوشش. ملتهای تنبل و بی‌حال، از افتخارات ملی نصیبی نخواهند برد. مجموعه‌های بی‌همّت و بیکاره، به خدمات و به شایستگیهای بزرگ دست نخواهند یافت. افرادی که نخواهند تلاش کنند و زحمت بکشند، در بازار معنویّت و در سودای عشق و ایمان و تقوا و فضایل معنوی، چیزی گیرشان نخواهد آمد: «لیس للانسان الا ما سعی (37)». هم در دنیای مادّی این‌طور است ؛ یعنی ملتهایی که کار کنند، فکر کنند، ابتکار کنند، سختیها را تحمّل کنند، به امکانات مادّی و رفاه و پیشرفت خواهند رسید، و هم در میدان معنویّات این‌گونه است: ملتهایی که تلاش کنند، مجاهدت کنند، ایثار کنند و از کار و فداکاری نترسند، خدای متعال به آنها همه چیز خواهد داد.
بزرگترین گناه سردمداران و سلاطین و حکام فاسد در جوامع بشری و در گذشته‌ی ایران عزیز ما این بوده است که مردم را از این حقیقت بیگانه نگهداشتند و آنها را به سمت کار و تلاش و فداکاری و ایثار سوق ندادند. بزرگترین افتخار انقلاب اسلامی آن است که این درس را به مردم داد، این راه را در مقابل مردم باز کرد و امام راحل و بزرگوار - آن رهبر عظیم‌الشّأن استثنایی بی‌نظیر زمان ما - بزرگترین افتخارش این بود که خود در این راه پیشقدم بوده و حرکت کرده است. ننشست که به دیگران بگوید شما بکنید. خودش در پیشاپیش حرکت عمومی ملت ایران و جلوتر از همه راه افتاد. شما عزیزان، محصول چنین فضای مبارکی هستید.
مسأله‌ی آزادگان، مسأله‌ی بزرگی است. به فیلمهای تبلیغاتی غربیها و دیگران در زمینه‌ی مسائل نظامی و مسائل مربوط به اسارتهایشان نگاه نکنید. هیچ ملتی نتوانسته است از قشرهای مختلف، مجموعه‌ای جوان و رزمنده به وجود آوَرد که در سخت‌ترین شرایطِ اسارت، شخصیت انقلابی و ایمانی و روح رزمندگی را آن‌چنان حفظ کنند، که آزادگان ما در دوران اسارت حفظ کردند ؛ در حالی که یقیناً آنچه ملت ایران از حوادث دوران اسارت این عزیزان می‌داند، بخشی از مجموعه‌ی عظیمی از حوادث است.
مگر می‌شود این حادثه را تشریح کرد؟ مگر رنجهای لحظه لحظه‌ی اسارت را می‌شود در کلمات گنجاند، یا با زبان ادبیّات و هنر تبیین کرد؟ شنیدن، مانند دیدن و لمس کردن نیست. اینها ایستادگی و مقاومت کردند. شاید در آن لحظه‌ای که آزادگان عزیز ما در اردوگاههایی با نگهبانان غلاظ و شداد دشمن روبه‌رو بودند و ایستادگی می‌کردند، بعضی از آنها امیدی هم به آزادی خودشان نداشتند. شاید در میان آنها کسانی هم بودند که خسته می‌شدند و می‌گفتند تا کی؟ اما سنّت الهی این است که «فانّ مع العسر یسرا، انّ مع العسر یسرا». (38)
اگر سختیها را تحمّل کردید، خدای متعال درهای فَرَج را خواهد گشود. اگر مجاهدت در راه خدا را بر جسم و نفس خودتان هموار کردید، خدای متعال روشنایی فَرَج را به شما نشان خواهد داد و درهای فَرَج را به روی شما باز خواهد کرد: «و من یتّق الله یجعل له مخرجاً و یرزقه من حیث لایحتسب» (39). خدای متعال به برکت مجاهدت و به شرط ایستادگی، بیرون از دایره‌ی محاسبه‌ی معمولی عقول بشری، درها را باز و راهها را هموار می‌کند.
عزیزان من! این، تجربه‌ی گرانقدری است. ما امروز یك نسل نوی شاداب تازه به میدان وارد شده‌ای را در کشور

خودمان داریم که باید از این تجربه‌ها استفاده کند. از تجربه‌ی میدان جنگ که ایستادگی در آن، شهادت و جانبازی و محرومیت از سلامتی و دوری از خانمان و راحتی و فرزندان و عزیزان را داشت، باید استفاده کند. هزاران سختی در میدان جنگ هست که فقط برای کسی که در آن شرایط قرار دارد، قابل لمس است، و لاغیر. تحمّل این سختیها، یك کار عظیم است. ایستادگی در میدان نبرد با دشمن، میدانهای اسارت، دوران جانبازی - که جانبازان ما هنوز در میدان مقاومت و ایستادگی هستند - یك کار عظیم محسوب می‌شود. عزیزان جانباز بدانند که مبارزه‌ی آنها ادامه دارد. جانبازان ما، در تمام دوران جانبازی در حال مجاهدتند. این فضیلت، مخصوص آنها و کسان و همسران و خانواده‌هایشان است، تا وقتی که ان‌شاءالله سلامت و عافیت پیدا کنند.

این مجموعه‌ی ایثارها، امروز کشور ما را به این‌جا رسانده است. مگر تصوّر می‌شد که کوچك و بزرگِ ملتی تنها، بدون هیچ پشتوانه‌ی جهانی و بدون هیچ کمك قابل ذکر از سوی هیچ گوشه‌ای از قدرتهای عالم، بتواند این‌گونه در میدان جهاد مقدّس و دفاع از خود و سازندگی و استقلال و مبارزه با همه نوع فشارهای دشمنان قلدر ایستادگی کند و روزبه‌روز دشمنان را متعجّبتر نماید؟ مگر ممکن بود که بدون این گذشتها و این ایثارها و این فداکاریها، ما به این‌جا برسیم؟ هر کدام از شما که این‌جا هستید ؛ چه آزادگان عزیز، چه آنهایی که هنوز دربندند، چه خانواده‌هایتان، چه فرزندانتان، چه پدران و مادرانتان، چه همسرانتان، چه خانواده‌های شهدا، چه خانواده‌های جانبازان، چه فرزندان شهدا، و همه‌ی کسانی که به نحوی رنجها را بر جسم و جان خودشان تحمّل کردند، ایثارگران و پشتیبانی کنندگان، هر کدام به سهم خودشان در به وجود آمدن این ذخیره‌ی عظیم و تمام نشدنی و بی‌نظیر ملت ایران سهیم هستند.

هر کدام از شما اگر این فداکاری‌ای را که کردید، نمی‌کردید ؛ این صبری را که کردید، نمی‌کردید ؛ این مجموعه‌ای که امروز در اختیار ملت ایران است، به وجود نمی‌آمد و این موفّقیتها هم عاید انجام نمی‌شد. این، درس قرآن است. در تاریخ عالم، عمر ملتها یك ساعت است. به نظر ما طولانی می‌آید ؛ اما وقتی که به گذر جریان تاریخ نگاه می‌کنید، هر کدام از این ملتها ساعتی هستند و می‌آیند و می‌روند. این ساعت را طولانی کردن، خوب کردن و با افتخار به وجود آوردن، به دست آحاد ملتهاست. قرآن، این را به ما درس داده است. تجربه‌ی آن هم سخت است ؛ لذا ملتها غالباً تجربه نمی‌کنند و توسریش را می‌خورند و سختیهایش را هم تحمّل می‌کنند. اما ملت ما این تجربه را انجام داد. این را قدر بدانید ؛ خیلی عظیم است.

درد ملتهای دنیا، این‌گونه درمان می‌شود. درد ملت فلسطین، این‌گونه درمان می‌شود، ولاغیر. آنهایی که خیال می‌کنند ملتی مثل ملت فلسطین را می‌شود با مذاکره و التماس کردن و گدایی نجات داد، سخت در اشتباهند. فقط با ایستادگی و مقاومت است که یك ملت می‌تواند روی پای خود بایستد، حقّ انسانی خود را به دست آوَرد و زندگی افتخارآمیزی را که برای او، هم دنیا و هم آخرت است، کسب کند.

امروز دنیا، دنیای ظلم و دروغ و فریب است. پرچم دفاع از حقوق بشر را کسانی به دوش گرفته‌اند که بزرگترین دشمنان حقوق بشرند! در رأس آنها هم دولت امریکاست. ببینید در داخل کشورشان، با سیاهان چه می‌کنند! این‌که دیگر خبر از گذشته نیست. خبر از پنجاه سال، صد سال پیش نیست که بگویند ما حالا اصلاح کرده‌ایم. متعلّق به همین امروز است ؛ در شهرهای بزرگِ کشور امریکاست. ببینید ؛ هنوز مسأله‌ی تبعیض نژادی در آن کشوری که مدّعی آزادی و حقوق بشر است، حل نشده است. هنوز انسانی به جرم پوست سیاه، تأمین ندارد که در آن جامعه زندگی کند! یك وقت اگر لازم باشد، به جرم سیاه پوست بودن، پلیسی او را تا حدّ کشتن کتك می‌زند! اینها ادّعای حقوق بشر می‌کنند! اینها چشم خود را بر جنایات وحشت‌آور حکومت غاصب صهیونیست می‌بندند. ببینید در همین چند روز گذشته، صهیونیسها با مردم بی‌پناه شهرهای لبنان - صیدا و غیره - چه کردند! این بمبارانها، این آدم‌رباییها، این کشتارها ؛ اینها همه جنایت است. همه‌ی اینها - به اصطلاح آقایان - حرکات ضدّ حقوق بشر است. طرفداران حقوق بشر، هیچ احساس نمی‌کنند که ضدّ حقوق بشر در آن‌جا انجام می‌گیرد. اگر یك فلسطینیِ از جان گذشته و ستمدیده فریادی بزند و حرکت خشم‌آگینی بکند، دستگاههای تبلیغاتی و سیاسیشان به راه می‌افتد ؛ اما این همه جنایت علیه ملت فلسطین و ملت لبنان از طرف آنها نادیده گرفته می‌شود! امروز پرچم حقوق بشر را چنین کسانی بردوش گرفته‌اند! این، دنیای فریب نیست؟ دنیای دروغ نیست؟! دنیای تزویر نیست؟! قبلاً می‌گفتند که سیاست، تزویر است

؛ اما اینها ادّعای حقوق بشرشان تزویر است ؛ اساس کار بین‌المللی‌شان بر تزویر است ؛ فقط مسأله‌ی سیاست نیست. چنین حکومتهایی مدّعیند که رهبری بشریّت باید به دست اینها باشد! دولتها باید تسلیم اینها باشند! متأسفانه خیلی از دولتها هم دچار ضعف و بی‌توجّهی می‌شوند، وظیفه‌ی خودشان را نمی‌شناسند، به آن عمل نمی‌کنند و تسلیم آنها می‌شوند ؛ ملتها هم به خاطر سختیهایی که این کار دارد، بی‌تفاوت می‌مانند. طبیعتاً نتیجه همین است.

ملت ایران ایستاده است و می‌تواند بایستد. دولت جمهوری اسلامی و نظام مقدّس اسلامی، در مقابل این زورگوییها و کجرویها ایستاده است، آنها را کتمان نمی‌کند، به صدای بلند آنها را تشریح می‌کند، به دفاع از حقوق مظلومان می‌پردازد و از تهدید و اخم و سختگیریهای آنها هیچ واهمه‌ای ندارد. چرا؟ چطور شده است؟ چرا ملت و دولت و حکومت ایران می‌توانند چنین اقتداری داشته باشند؟ به خاطر این‌که ملت ما این ایثارها را کرده است. این ظرفیت در این ملت به وجود آمده است که در مقابل فشارها و زورگوییها بایستد. همین ایستادگی شماست که بالاخره دشمن متجاوز زورگوی دروغگوی مستکبر را از اوج نخوتش به زیر خواهد آورد و به زانو خواهد افکند.

من به شما و همه‌ی جوانان عرض می‌کنم که وعده‌ی خدا را باور کنید. وعده‌ی الهی این است که اگر اهل حق پای حقّ خودشان بایستند، حق پیروز خواهد شد. در همه‌ی مراحل این‌طور است. در دوران انقلاب این را تجربه کردید، در دوران جنگ تجربه کردید، در دوران اسارت تجربه کردید، در دوران بعد از پایان جنگ - که ملت ایران در صدد بنای دوباره‌ی کشور خود برآمد - این را تجربه کردید ؛ در آینده هم باید این را یقین داشته باشید که عملی است.

هر جا دیدید که دشمنی زورگویی می‌کند، در مقابل او بایستید. این، وظیفه‌ی آحاد مردم، دولتمردان، نمایندگان مردم و کسانی است که این مملکت مسؤولیتی را به آنها سپرده است. در مقابل دشمن متجاوز، در مقابل زورگوی ظالم، در مقابل استکباری که امروز بر ارزشهای الهی و معنوی طغیان کرده است - که مظهرش هم دولت طاغوت و طغیانگر امریکاست - کوتاه نیایید. قدرتهای مادّی، هیچ غلطی نمی‌توانند بکنند. با ملتی که ایستاده و به نیروی خود تکیه کرده است، هیچ کاری نمی‌توانند بکنند. همه‌ی راهها به روی آنها بسته است.

اگر سختگیری کنند، آنها ضرر می‌کنند. اگر فشار وارد بیاورند، آنها ضرر می‌کنند. اگر حمله کنند، آنها ضرر می‌کنند ؛ چون جوهر ایستادگی و مقاومت در یك ملت، جوهر نفیس و گرانقدری است. با همین جوهر است که ملت ایران به فضل پروردگار، با هدایت الهی، با کمکهای معنوی غیبی و با ادعیّه‌ی زاکیّه و هدایتهای معنوی ولی‌اللّه‌الاعظم ارواحنافداه خواهد توانست تمدّن اسلامی را بار دیگر در عالم سربلند کند و کاخ با عظمت تمدّن اسلامی را برافراشته نماید. این، آینده‌ی قطعی شماست. جوانان، خودشان را برای این حرکت عظیم آماده کنند. نیروهای مؤمن و مخلص، این را هدف قرار دهند.

البته در داخل کشور، کارهای زیادی وجود دارد که باید انجام گیرد. در داخل کشور، حرکات عظیمی است که به عهده‌ی مسؤولان است و باید با کمك مردم کارهای بزرگی را انجام دهند و کشور را بسازند ؛ هم نوسازی مادّی، هم نوسازی معنوی و فرهنگی، هم تأمین و استقرار عدالت اجتماعی و هم از بین بردن فقر و محرومیت و بی‌سوادی و تبعیض و جلوگیری از رشد خصلتهای منفی در جامعه. اینها کارهایی است که باید انجام گیرد. وقتی که این کارها شد، حرکت عظیم مردم و آن جوهر معنوی انقلاب خواهد توانست کار خود را بکند. به فضل الهی، بشریّت شاهد آن روز خواهد بود و شما جوانان، به کمك خدا و به امید او، آن روز را خواهید دید و به دست خودتان ان‌شاءاللّه آن روز را خواهید ساخت.

امیدواریم که خداوند متعال همه‌ی شما را توفیق دهد، هدایت کند، کمك نماید و راه را برای شما هموار و روشن بفرماید.

والسّلام علیکم و رحمةاللّه و برکاته

37) نجم: 39

38) انشراح: 5 و 6

39) طلاق: 2 و 3